

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/24/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012211154
Dátum vydania rozhodnutia:	21.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jarmila Urbancová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012211154.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu IUSA, a.s., so sídlom v Bratislave, Mraziarenská 6, zastúpeného Mgr. Andrejom Maarom, advokátom so sídlom v Bratislave, Dunajská 6, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná 63, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 8. októbra 2012, č. 1020502/1/1180860/2012/5085-r, o odvolaní Obce Chorvátsky Grob, so sídlom v Chorvátskom Grobe, Nám. Josipa Andriča 17, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 8. októbra 2013, č.k. 5S/2607/2012-49, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 8. októbra 2013, č.k. 5S/2607/2012-49 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 8. októbra 2013, č.k. 5S/2607/2012-49, zamietol v zmysle § 93 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) návrh obce Chorvátsky Grob na vstup do konania na strane žalovaného. Uviedol, že okruh účastníkov v správnom súdnictve je viazaný na účasť v administratívnom konaní, ktorého výsledkom je napadnuté rozhodnutie. Ak by v konaní podľa druhej hlavy piatej časti OSP bol aplikovateľný § 93 OSP, vedľajším účastníkom by mohol byť aj ten, kto nebol účastníkom administratívneho konania. Vzhľadom na široké vymedzenie účastníkov konania v zákone č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), by nemalo dochádzať k tomu, že sa v konaní pred súdom ocitne osoba, ktorá bola v administratívnom konaní nečinná.

Krajský súd poukázal, že v konaní, ktoré má byť na základe žaloby predmetom súdneho prieskumu vystupuje obec Chorvátsky Grob ako správny orgán, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak obec Chorvátsky Grob vydala v daňovom konaní rozhodnutie z pozície konajúceho správneho orgánu - správcu dane, z pozície subjektu verejnej správy s rozhodovacou právomocou, ktorý je v autoritatívnom postavení vo vzťahu k účastníkom konania, o právach a povinnostiach ktorých sa v konaní rozhoduje, nemôže sa zároveň v tom istom konaní domáhať postavenia účastníka konania. Správny orgán ako subjekt pôvodného verejnoprávneho vzťahu, v ktorom mal postavenie subjektu s rozhodovacou

právomocou, má v rámci súdneho prieskumného konania postavenie pasívne legitimovaného subjektu. V prípade dvojinstančného správneho konania je pasívne legitimovaným subjektom v konaní pred súdom ten správny orgán, ktorý rozhodoval v poslednom stupni. Súdny prieskum správneho rozhodnutia sa však neobmedzuje len na konanie pred správnym orgánom druhého stupňa, ale posudzuje sa zákonnosť správneho konania ako celku, zákonite je teda predmetom súdneho prieskumu aj postup a rozhodovanie prvostupňového orgánu.

Proti tomuto uzneseniu podala v lehote ustanovenej zákonom (§ 204 ods. 1 OSP v spojení s § 264c ods. 1 OSP) obec Chorvátsky Grob v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom sa domáhala jeho zmeny tak, že odvolací súd pripustí vstup obce do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, majúci za to, že uznesenie krajského súdu sa zakladá na nesprávnom právnom posúdení veci.

Poukázala na to, že súdna prax v správnom súdnictve pripúšťa vstup vedľajšieho účastníka cez § 246c ods. 1 OSP, ak je to pre posúdenie predmetu preskúmvacieho konania vzhľadom na individuálny charakter veci dôvodné a súčasne sú splnené zákonné podmienky ustanovené v § 93 OSP. V tejto súvislosti poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Sžo/119/2010 z 18. augusta 2010. Bolo povinnosťou súdu pri posudzovaní žiadosti na vstup do konania skúmať, či sú splnené zákonné podmienky podľa § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 93 OSP, ale súčasne posudzovať opodstatnenosť vstupu aj vzhľadom na charakter preskúmvanej veci.

Právny záujem obce Chorvátsky Grob na výsledku preskúmvacieho konania vyplýva zo skutočnosti, že vyrubená daň z nehnuteľnosti je príjmom obce a jej prípadné nezaplatenie má reálny dopad na rozpočet obce. Práve na podklade rozhodnutia žalovaného, ktoré má byť preskúmvané, pristúpila obec k vymáhaniu nezaplatenej dane v exekučnom konaní. V dôsledku odloženia vykonateľnosti preskúmvaného rozhodnutia uznesením krajského súdu z 24. januára 2013, č.k. 5S/2607/2012-30 nebola daň v nehnuteľnosti vymožená, čo do značnej miery ovplyvnilo príjmy obce.

Obec poukázala na zložité procesné postupy, ktoré predchádzali vydaniu preskúmvaného rozhodnutia, v ktorých zastávala rozhodujúce postavenie. V situácii, keď sa právny zápas presúva pred súd a bude sa rozhodovať o rozpočte obce v sume 42.410,21 eura, keď bolo vydaných viacero platobných výmerov za obdobnej situácie ako v prejednávanej veci, nemôže byť obec účastníka týchto konaní a napomôcť žalovanému k úspechu. Žalovaný v tejto veci dvakrát rozhodol v neprospech obce a len viazaný právnym názorom Ministerstva financií Slovenskej republiky napokon rozhodol v prospech obce.

Žalobca ani žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP), bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu Obce Chorvátsky Grob nemožno priznať úspech.

Podľa § 250 ods. 1 OSP účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Podľa § 250 ods. 3 OSP, ak sa rozhodnutím a postupom správneho orgánu cítia na svojich právach uškodené viaceré osoby, môžu podať spoločnú žalobu. Účastníkmi konania sú tiež tí, na ktorých sa pre nerozlučné spoločenstvo práv so žalobcom musí tiež vzťahovať rozhodnutie súdu (§ 91 ods. 2).

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 93 ods. 1 OSP ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť

manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Z obsahu pripojených spisov vyplýva, že predmetom preskúmania je rozhodnutie žalovaného č. 1020502/1/1180860/2012/5085-r z 8. októbra 2012, ktorým bol potvrdený platobný výmer obce Chorvátsky Grob č. 1027100254 z 3. mája 2011, ktorým bola vyrubená žalobcovi daň z nehnuteľností na rok 2011 vo výške 1 832,97 €.

Ustanovenie § 246c ods. 1 veta prvá OSP umožňuje, aby sa na konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku primerane aplikovali aj ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku, avšak iba za predpokladu, že určitá otázka nie je priamo upravená v piatej časti OSP. Do okruhu otázok priamo neupravených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nespadá otázka účastníkov, resp. vedľajších účastníkov konania.

Vedľajšie účastníctvo predpokladá spor (súkromnoprávny) a právny záujem na výsledku tohto sporu. Naproti tomu základným cieľom, resp. poslaním konania v správnom súdnictve podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je preskúmať „zákonnosť“ rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V preskúmvacom konaní štátny orgán súdnej moci, ktorý je pánom zákona a zákonnosti („iura novit curia“), posudzuje zákonnosť postupov a rozhodnutí štátnych orgánov verejnej správy, pričom intervencia tretieho subjektu, v záujme podpory „právneho názoru“ jednej z nich, je bez právneho významu (pozri napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci č.k. II. ÚS 197/07-44 z 21. februára 2008). Napriek tomu súdna prax nevylučuje uplatnenie inštitútu vedľajšieho účastníka v správnom súdnictve, pričom vychádza z okolností prípadu (napr. Rs 22/2008 - rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. októbra 2007, sp. zn. 8SŽ/10/2007).

V prejednávanej veci nie je nepodstatným fakt, že vstupu do konania sa domáha orgán, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Záujem obce na zaplatení dane z nehnuteľností, ktorá je príjmom obce, najvyšší súd nespochybňuje, avšak je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že správny súd nerozhoduje o povinnosti daňovníka vyrubení daň zaplatiť, táto právomoc náleží daňovým orgánom. Pokiaľ bude napadnuté rozhodnutie zrušené, o daňovej povinnosti budú opätovne rozhodovať daňové orgány. Správny súd je viazaný skutkovým stavom, z ktorého vychádzali správne orgány pri rozhodovaní, pričom skúma zákonnosť rozhodnutia postupu správnych orgánov vychádzajúc z obsahu predloženého administratívneho materiálu a napadnutých rozhodnutí. Pokiaľ obec Chorvátsky Grob prezentovala záujem podporiť žalovaného v súdnom konaní, dôvody, ktoré viedli správne orgány, teda aj obec, k vydaniu napadnutých rozhodnutí, sú obsiahnuté práve v ich odôvodneniach.

V súvislosti s poukazom na uznesenie tunajšieho súdu sp.zn. 6Sžo/119/2010 predložené odvolateľom, najvyšší súd uvádza, že vo veci sp.zn. 6Sžo/119/2010 sa vstupu do konania domáhali fyzické osoby, nie správny orgán, ktorý vydal prvostupňové rozhodnutie, a teda nemožno ho aplikovať na prejednávanú vec. Práve tento osobitý charakter osoby domáhajúcej sa vstupu do konania svedčí záveru krajského súdu vysloveného v napadnutom uznesení.

Najvyšší súd po skutkovom a právnom vyhodnotení veci dospel k záveru, že krajský súd postupoval správne, keď o žiadosti obce Chorvátsky Grob konal a rozhodol tak, že ho do konania vedeného na tamomšom súde pod sp.zn. 5S/2607/2012 ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného nepripustil. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave potvrdil a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 219 ods. 1, 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.